Бранье, ср. отъ берѣ, берение, берба.

Бранища, ж. 1) стадо овци или черда говеда пасени за да се чувать за клане, или за натрапродаване. 2) в. совиць. Совятчиска, дрелепеска чорба.

Бранишерь, м. който бере овци или говеда за да ги кара или натрапродаде. Дрелепетинъ, соварчия.

Бранище, -ще, ср. гори за бранение да се не сече, корие, дръбрава, лесъ, сурлакъ, дрезвалъ.

Бранъ, на, но, -нит, прч. стр. отъ берѣ. Брано подъ лозе. Вде какъ набрано подъ лозята общо на бранъ.

Бранъ, нит, -нитъ, гл. д. 1) пазя, вардя, чювам, говоря въ защита на нѣкого, когато клевета-чатъ, защитавам, закрилямъ. в. действавамъ. Бранъ отечеството си, отпуламъ се, сгоя пушти въ враговетѣ. Бранъ моме, чувствата; Бранимеотъ мужитѣ. 2) съ Дат. за бранимъ, затрепетявамъ не допущамъ, недавамъ. Бранимъ дома нѣкой отъ влизане. Бранимъ ли чи нѣкой да не ходитъ. Който бранимъ да не се набере.

Бранъ се, гл. възвр. пазя, се вардя се, опирамъ се, бия се, противя нѣкого въ твоя защита.

Бранъ, нит — нитъ, гл. двъ. Нетъ влакъ, влекъ брана по свяна нива, за да се засѣе сѣмето; забранявамъ, завличамъ угарь. Брани угарь та, нивата.

Бранявамъ, гл. много кр. и услов. отъ бранъ.

Бранчанецъ, -нци, м. Бранчовъ синъ племенникъ.

Братаница, ж. братова дъщеря. — горнитѣ

Братанъ, м. чисто собственно.

Бранченце, ср. умал. отъ бранчъ, звач.

Братленца, то среща бранченце.

Братецъ, -цци, м. умал. отъ братъ.

Братоубие, ср. 1) хващане за брачъ, нарѣчение нѣкого братъ. 2) действото когато братимъ, пуща и други класъ на священ служъ.

Братимъ, нит, -нитъ, гл. в. 1) нарѣчение нѣкого братъ, хващане за братъ. Она него богомъ братимила. нѣс. Дрениямъ бачо Ивана, Дрениямъ братъ си мисли. нѣс. 2) тръгомъ учоръ. За учо кога пуща и други класъ. в. братъ сва.

Братимъ се гл. възвр. Имамъ се като братъ съ нѣкого, вдумамъ се единъ другиму, бъркъ, хващамъ ми се за побратимъ (обхр.) побратимъ се.

Братимявамъ, много кр. и услов. и

Братимявамъ се, ~~много~~ отъ братимъ, и се.

Бранчко, м. умал. отъ бранчъ. Звач. пад. какъ Бранчо, Бранчо, Банчо, Банко.

Бранно, ср. 1) в. умбрели, 2) сѣнчило

Брани-правда, богор. министръ на правосъдие, а защо не и адвокатъ.

Бранье

Бранъкъ = ратникъ

Бранолюбивий ~~дръзкий~~ дерзкий

Бранливъ, ва, во. богор. за мѣсто или за човѣкъ който може да се брани. Бранливо е мѣсто.

Бранъ-ова, м. тамачъ, дамга, въмна. Охр.

Бранчи — чи — пазим, чувам, вардим. 1) возбранявам — не бранитѣ ит. Марко 10; 14 2) заравнявам съ бранд. Бранимъ се

Бранища (ста) набрани, на купени стока за клане или за продаване

Бранчаръ — който бере нива стока/ на бранд.

Бранчелия, обдлочуд дрефмачъ. Дилетанъ.

Братаница, ж. брата на брачана 2) брачовадъ.

Брачовъ, ва, во, -вит, отъ брачами или на брачами, у брачовъ, въ домъ тъ, въ принадлежъ на брачами.

Брачанчинъ — на, но, -нит, на брачанища. у брачанчи.

Братимъ, ср. Охр. в. побратимъ

Брасичъ = брѣсничъ

Братанчъ — анец

Братанче внучетлемянниче

Братимим — братимъ

Б

(Охр.) побратимъ се

Братимъ се

Братъ — братя